

การพัฒนาชุดฝึกทักษะ รายวิชาการงานอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ร่วมกับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้

Developing the Skills Training Sets for Career Subjects for Mathayomsuksa 2 Students by Inquiry-Based Teaching

ชัยนะรินทร์ ทับมะเรง^{1*} / ชลดา วรรณโน² / อุทัยดี จูนางรอง³ /
ธันชัย เรืองเกษม⁴

Chainarin Tubmarerng / Chonlada Wanno / Utaiwadee Chunangrong /
Thanachai Rueangesom

^{1,2,3,4}คณะเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

Faculty of Agriculture and Agriculture Industry, Surindra Rajabhat University

*Corresponding Author

ได้รับบทความ: 8 มกราคม 2568

ปรับปรุงแก้ไข: 28 มีนาคม 2568

ตอบรับตีพิมพ์: 15 พฤษภาคม 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดฝึกทักษะรายวิชาการงานอาชีพ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) หาดัชนีประสิทธิผลของชุดฝึกทักษะรายวิชาการงานอาชีพ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการงานอาชีพก่อนเรียนและหลังเรียน ประชากรได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุรินทร์ราชมงคล จำนวน 2 ห้อง รวม 34 คน กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 23 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้

ชุดฝึกทักษะ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test E_1/E_2 และ E.I.

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะรายวิชาการงานอาชีพ มีค่าเท่ากับ 85.06/83.2 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลของชุดฝึกทักษะ มีค่าเท่ากับ 0.7200 ซึ่งหมายความว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นร้อยละ 72.00 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะ พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ชุดฝึกทักษะ, วิชาการงานอาชีพ, การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้

Abstract

This research aimed to 1) develop a skill training set for achievement career subjects to be effective according to the criteria of 80/80 2) to find the effectiveness index of the skill training set for achievement career subjects 3) to compare the academic achievement of Mathayomsuksa 2 students before and after studying. The populations were 34 students from two Mathayomsuksa 2 classes during the first semester of 2024. The sample group consisted of 23 Mathayomsuksa 2/1 students from Surinrachamongkhon School, selected by simple random sampling. The research instruments included the learning management plan, skill training set, pre- and post-study achievement test. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test dependent E_1/E_2 and E.I.

The research results found that 1) the efficiency of skill training set development for career subjects was 85.06/83.20, which was higher than

the standard set 80/80 2) the effectiveness index of the skill training set for the Mathayomsuksa 2 students, the number of values was 0.7200, which showed that the students had improved by 72.00 percent. 3) comparing the students' academic achievement using the skill training set, it was found that the academic achievement after studying was higher than before, with statistical significance at the .05 level.

Keywords: Skills training set, Career Subjects, Inquiry-based teaching

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560) มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการเรียนต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนนั้นสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ คือ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี โดยในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ เป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถนำความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิต การอาชีพมาใช้อย่างเหมาะสมในการทำงานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และแข่งขันในสังคมไทยและสากล เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ รักการทำงานและมีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างพอเพียงและมีความสุข โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการทำงาน เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ กลุ่มสาระการงานอาชีพ มีสาระสำคัญ ดังนี้ สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว เป็นสาระเกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวันการช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว และสังคมได้ในสภาพเศรษฐกิจที่พอเพียง ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เน้นการปฏิบัติจริงจนเกิดความมั่นใจและภูมิใจ ในผลสำเร็จของงาน เพื่อให้ค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง และสาระที่ 2 การอาชีพ เป็นสาระเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นต่ออาชีพ เห็นความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรมและเจตคติที่ดีต่ออาชีพ ใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสม เห็นคุณค่าของอาชีพสุจริต และเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ และเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้เรียนสามารถเข้าใจกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ใช้กระบวนการกลุ่มในการทำงาน มีทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา และทักษะการจัดการ มีลักษณะนิสัยการทำงานที่เสียสละ มีคุณธรรม ตัดสินใจอย่างมีเหตุผลและถูกต้อง และมีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างประหยัดและคุ้มค่า เข้าใจแนวทางในการเลือกอาชีพ การมีเจตคติที่ดีและเห็นความสำคัญของการประกอบอาชีพ วิธีการหางานทำ คุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับการมีงานทำ วิเคราะห์แนวทางเข้าสู่อาชีพ มีทักษะพื้นฐานสำหรับการประกอบอาชีพ และประสบการณ์ต่ออาชีพที่สนใจ และประเมินทางเลือกในการ

ประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับความรู้ ความถนัดและความสนใจ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากผลการประเมินทางการเรียนวิชาการงานอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุรินทร์ราชมงคล ในปีการศึกษา 2565-2566 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 62-70 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 (โรงเรียนสุรินทร์ราชมงคล, 2567) นับได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนวิชาการงานอาชีพที่ผ่านมายังได้ผลต่ำกว่าเกณฑ์ ครูผู้สอนมักพบปัญหาเกี่ยวกับการสอนคือ ครูจะใช้วิธีการอธิบายตัวอย่างให้นักเรียนฟัง สอนตามแผนการสอน และใช้ตัวแทนนักเรียนตอบคำถาม รวมทั้งกิจกรรมการเรียนรู้ไม่กระตุ้นและเร้าให้นักเรียนตั้งใจเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการงานอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผ่านมายังได้ผลต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังนั้น ผู้สอนจึงพัฒนาชุดฝึกทักษะร่วมกับการจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะความรู้ ซึ่งชุดฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนอย่างหนึ่งที่สร้างขึ้น เพื่อให้เกิดทักษะ เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญในเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนในเรื่องนั้น ๆ และบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ และเป็นหน้าที่โดยตรงที่ครูจะต้องจัดทำขึ้นมาเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สำหรับความหมายของชุดฝึกทักษะนั้น มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

ชุดฝึกทักษะ หมายถึงคู่มือให้นักเรียนที่นักเรียนต้องใช้ควบคู่ไปกับการเรียนการสอน มีลักษณะคล้ายกับ “แบบฝึกหัด” แต่ครอบคลุมกิจกรรมที่ผู้เรียนพึงกระทำมากกว่าแบบฝึกหัดอาจกำหนดแยกเป็นแต่ละหน่วยเรียกว่า Worksheet หรือ กระดาษคำตอบ ซึ่งผู้เรียนจะต้องถือติดตัวตลอดเวลาที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ หรืออาจรวมเป็นเล่ม เรียกว่า “Workbook” โดยเย็บรวมเรียงลำดับตั้งแต่หน่วยที่ 1 ขึ้นไป (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2537)

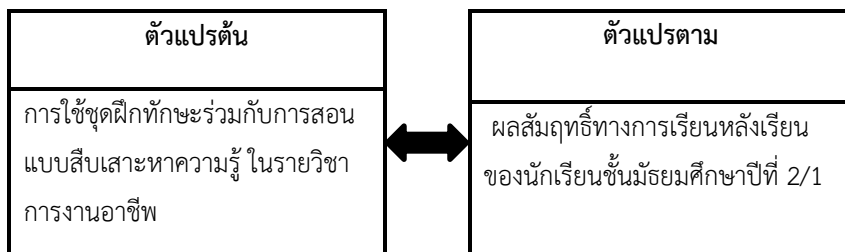
การจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ เป็นการจัดการเรียนการสอนวิธีหนึ่ง ที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และค้นพบความจริงต่าง ๆ ด้วยตนเองได้ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2558) เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ เป็นการ

จัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยใช้วิธีการและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ (สุวัฒน์ นิยมคำ, 2531) ผ่านการที่ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดคำถาม เกิดความคิด และลงมือสืบเสาะแสวงหาความรู้ เพื่อนำมาประมวลหาคำตอบหรือข้อสรุปด้วยตนเอง โดยที่ผู้สอนอำนวยความสะดวก ในการเรียนรู้ในด้านต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน (ทิตนา แหมมณี, 2553) การสืบเสาะหาความรู้จึง เป็นการค้นหาคำตอบที่สนใจ ผ่านการทำงานอย่างเป็นระบบ รอบคอบ แต่มีอิสระและไม่เป็นลำดับขั้นที่ตายตัว เนื่องจากอาจมีการสืบเสาะซ้ำแล้วซ้ำเล่าเพื่อตอบคำถาม และอาจเกิดคำถามขึ้นมาใหม่ที่ต้องสืบเสาะหาคำตอบต่อไป หมุนเวียนเป็นวัฏจักร 5 ขั้นตอน ประกอบไปด้วย 1. ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement) 2. ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration) 3. ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (Explanation) 4. ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) และ 5. ขั้นประเมินความรู้ (Evaluation) (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2561) จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นเพื่อแก้ไขปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนวิชาการงานอาชีพที่ได้ผลต่ำกว่าเกณฑ์ จึงต้องพัฒนาชุดฝึกทักษะร่วมกับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ ที่คาดว่าจะช่วยกระตุ้นการเรียนรู้และเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะรายวิชาการงานอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของชุดฝึกทักษะรายวิชาการงานอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 รายวิชาการงานอาชีพก่อนเรียนและหลังเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุรินทร์ราชมงคล จำนวน 2 ห้อง ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 23 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 11 คนรวมทั้งสิ้น 34 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสุรินทร์ราชมงคล ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 23 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับฉลาก (พิชิต ฤทธิ์จรรูญ, 2544: 124)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 3 หน่วยการเรียนรู้ รวม 12 แผนการเรียนรู้

2.2 ชุดฝึกทักษะรายวิชาการงานอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุรินทร์ราชมงคล ตำบลนอกเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 3 ชุดฝึกทักษะ ประกอบด้วย 3 หน่วยการเรียนรู้

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
รายวิชาการงานอาชีพ จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก

3. วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย มีรายละเอียดขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ
เครื่องมือ ดังต่อไปนี้

3.1 การแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย จำนวน 3 ท่าน

3.2 การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

3.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560)

3.2.2 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้การงาน
อาชีพ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.2.3 วิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนสุรินทร์ราชมงคล ตำบล
นอกเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

3.2.4 ศึกษาวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ได้แนวทาง
วิธีการ และขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาการงานอาชีพ

3.2.5 แบ่งเนื้อหาวิชาการงานอาชีพ ออกเป็น 3 หน่วยการเรียนรู้
แต่ละหน่วยกำหนดคาบเวลา น้ำหนักคะแนนในการวัดและประเมินผล และจัดทำ
กำหนดการสอน

3.2.6 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

3.2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจ
ความถูกต้องเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไข ตาม
ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.2.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะแล้ว
เสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจและหาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

3.2.9 นำผลการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมของ
แผนการจัดการเรียนรู้ ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ยและเปรียบเทียบกับ
เกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ คือ ความเหมาะสมมากที่สุด(5) ความ
เหมาะสมมาก(4) ความเหมาะสมปานกลาง(3) ความเหมาะสมน้อย(2) และความ
เหมาะสมน้อยที่สุด(1) ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.51-5.00	ความเหมาะสมมากที่สุด
3.51-4.50	ความเหมาะสมมาก
2.51-3.50	ความเหมาะสมปานกลาง
1.51-2.50	ความเหมาะสมน้อย
1.00-1.50	ความเหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์การตัดสินที่มีความเหมาะสม จะต้องได้ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป จึงจะ
นำไปใช้ทดลองสอนได้ ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ค่าเฉลี่ยคือ 4.13
ด้านการเตรียมการสอนเท่ากับ 4.67 ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้เท่ากับ 4.00 ด้านเนื้อหา
เท่ากับ 4.08 ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 4.23 ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้เท่ากับ
3.75 และค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านเท่ากับ 4.13 ในระดับความเหมาะสมที่มากที่สุด
ตามลำดับ

3.2.10 จัดพิมพ์ชุดฝึกทักษะรายวิชาการงานอาชีพ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ
ร่วมกับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน
สุรินทร์ราชมงคล ตำบลนอกเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ เพื่อนำไปใช้ในกลุ่ม
ตัวอย่าง

3.3 การสร้างชุดฝึกทักษะรายวิชาการงานอาชีพ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

3.3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) และหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพ โรงเรียนสุรินทร์ราชมงคล

3.3.2 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างชุดฝึกทักษะ เช่น ศึกษา หลักการ ทฤษฎี และเทคนิควิธีการเขียนชุดฝึกทักษะ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3.3 ดำเนินการสร้างชุดฝึกทักษะ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน คุณภาพจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมของกิจกรรม การเรียนการสอน ความเหมาะสมของภาษา เพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่บกพร่องแล้ว นำมาปรับปรุงแก้ไข ผลการประเมินว่า ชุดฝึกทักษะรายวิชาการงานอาชีพ สำหรับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 ชุดฝึกทักษะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 มีคุณภาพอยู่ในระดับ เหมาะสมมาก

3.3.4 นำชุดฝึกทักษะที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุง แก้ไขแล้ว ไปหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

3.3.5 ได้ชุดฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ นำมาจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

3.4 การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

3.4.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ ชนิดปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก

3.4.2 ศึกษาโครงสร้างหลักสูตร, กรอบมาตรฐานการเรียนรู้, ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้การงานอาชีพ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จาก หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนสุรินทร์ราชมงคล

3.4.3 กำหนดจำนวนข้อสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ที่เขียนทั้งหมด แล้วทำการเขียนข้อสอบ ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและผลการเรียนรู้แต่ละข้อ

3.4.4 สร้างข้อสอบฉบับร่าง ตามสาระสำคัญให้สอดคล้องกับตาราง วิเคราะห์เนื้อหาและผลการเรียนรู้

3.4.5 นำแบบทดสอบฉบับร่าง และแบบประเมินคุณภาพของ แบบทดสอบ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.4.6 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อ ตรวจสอบเพื่อความถูกต้องของเนื้อหาความเที่ยงตรง และความถูกต้องของภาษาโดยใช้ ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป รวมถึงให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.4.7 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาทำการวิเคราะห์ หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับผลการเรียนรู้เป็นรายข้อ ในการวิเคราะห์ ครั้งนี้มีค่า IOC ที่ 0.67 - 1.00 ถือเป็นแบบทดสอบที่อยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้

3.4.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนประสาทวิทยาคาร ตำบล กังแอน อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ (เนื่องจากโรงเรียนที่ใช้ทดลองมีลักษณะใกล้เคียง กับโรงเรียนที่ทำวิจัยหรือไม่ เช่น จำนวนชั่วโมงเรียนเหมือนกัน นักเรียนมีลักษณะพื้นฐาน คล้ายคลึงกัน หลักสูตรหรือครูผู้สอนเหมือนกัน) เพื่อหาค่าความยากง่าย (p : Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (r : Discrimination) ได้แบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ มีความยาก ง่ายรายข้อ ระหว่าง 0.25-0.80 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ตั้งแต่ 0.26 ขึ้นไป และหาค่า

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เท่ากับ 0.93

3.4.9 พิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับจริง แบ่งออกเป็น 2 ชุด คือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนจำนวน 30 ข้อและนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนจำนวน 30 ข้อ โดยใช้วิธีการสลับข้อและตัวเลือก เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. เนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มี เนื้อหาจำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ รวม 12 แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ทักษะในการทำงานเพื่อการดำรงชีวิต

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ทักษะเพื่อพัฒนาการทำงาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 คุณธรรมและจริยธรรมในการทำงาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การใช้ทรัพยากรในการปฏิบัติงาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การติดต่อสื่อสารและใช้บริการกับ

หน่วยงานต่าง ๆ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การจัดตกแต่งบ้านและบริเวณบ้าน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ประเภทของบ้าน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ลักษณะของบ้านที่น่าอยู่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 หลักการจัดและตกแต่งบ้าน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 การจัดและตกแต่งสวนในบริเวณบ้าน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เครื่องดื่มและการบริการ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 ชนิดของเครื่องดื่ม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 หลักการเลือกบริโภคเครื่องดื่ม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 การประกอบและตัวอย่างการประกอบ
เครื่องมือ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 การจัดตกแต่งและการบริการเครื่องมือ

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของผลการใช้ชุดฝึกทักษะรายวิชาการงานอาชีพ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของกลุ่มตัวอย่าง โดยหาค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า
เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) ดังตารางที่ 1

2. วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของผลการใช้ชุดฝึกทักษะรายวิชาการงาน
อาชีพ โดยหาดัชนีประสิทธิผลของ (E.I.) ในแต่ละกิจกรรมรวมเป็นค่าดัชนีประสิทธิผล
ของผลการใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ รายวิชาการงาน
อาชีพ ดังตารางที่ 2

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนก่อนทำการวิจัยด้วย ผลการใช้ชุดฝึกทักษะราย
วิชาการงานอาชีพ ผลสัมฤทธิ์หรือคะแนนของแบบทดสอบหลังการทำการวิจัย โดยหา
ค่าสถิติ t-test ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะรายวิชาการงานอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1
โรงเรียนสุรินทร์ราชมงคล ตำบลนอกเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

คะแนน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	E_1/E_2
ผลการปฏิบัติกิจกรรม (E1)	60	51.04	0.67	85.06	85.06/83.20
ผลการทดสอบหลังเรียน (E2)	30	24.96	2.36	83.20	

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการปฏิบัติกิจกรรมจากการใช้ชุดฝึกทักษะ รายวิชาการงานอาชีพ คะแนนระหว่างเรียน (E_1) จากคะแนน 60 คะแนน ได้คะแนนเฉลี่ย 51.04 คะแนน (S.D.=0.67) คิดเป็นร้อยละ 85.06 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (E_2) จากคะแนน 30 คะแนน ได้คะแนนเฉลี่ย 24.96 คะแนน (S.D.=2.36) คิดเป็นร้อยละ 83.20 แสดงให้เห็นว่าการใช้ชุดฝึกทักษะ รายวิชาการงานอาชีพ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.06/83.20 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

ตารางที่ 2 ดัชนีประสิทธิผลของชุดฝึกทักษะรายวิชาการงานอาชีพ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสุรินทร์ราชมงคล ตำบลนอกเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	n	ผลรวมคะแนน	E.I.
ก่อนเรียน	30	23	270	0.7200
หลังเรียน	30	23	574	

จากตารางที่ 2 ดัชนีประสิทธิผลของชุดฝึกทักษะรายวิชาการงานอาชีพ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุรินทร์ราชมงคล ตำบลนอกเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ มีค่าเท่ากับ 0.7200 ซึ่งมีความหมายว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นร้อยละ 72.00

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนจากการใช้ชุดฝึกทักษะรายวิชาการงานอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสุรินทร์ราชมงคล ตำบลนอกเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

แบบทดสอบ	n	$\bar{x}$	S.D.	t	p
ก่อนทดสอบ	23	11.74	3.63	18.00*	.000
หลังทดสอบ	23	24.96	2.64		

ค่า t มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (ค่าวิกฤตของ t ที่ระดับ .05 $df = 23 - 1 = 22 = 1.7171$)

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน และหลังเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะรายวิชาการงานอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสุรินทร์ราชมงคล มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 11.74 คะแนน (S.D. = 3.63) และมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 24.96 คะแนน (S.D. = 2.64) ตามลำดับและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย และอภิปรายผล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าการใช้ชุดฝึกทักษะรายวิชาการงานอาชีพ โดยใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุรินทร์ราชมงคล อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ แล้วมาอภิปรายผลดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะ รายวิชาการงานอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าประสิทธิภาพ 85.06/83.20 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 อธิบายได้ว่าชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้นส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ และกระตุ้นให้เกิดทักษะการปฏิบัติงานทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของ ศุภวิชชา ยาทอง และคณะ (2567) ที่ได้รายงานผลการวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ รายวิชาการงานอาชีพ เรื่องงานช่างพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรามวิทยารชมังคลาภิเษก พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ รายวิชาการงานอาชีพ เรื่องงานช่างพื้นฐาน มีประสิทธิภาพ 80.31/82.19 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สกล โกมลศรี และคณะ (2564) เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้เรื่องงานประดิษฐ์แสนสนุก วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีโดยใช้ชุดฝึกทักษะประกอบการจัดการเรียนรู้แบบ

โครงการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายสถานที่ 7 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 2 ในด้านผลสัมฤทธิ์ในการเรียนทักษะการทำงานกลุ่มและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ และเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่องงานประดิษฐ์แสนสนุกวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดฝึกทักษะรายวิชาการงานอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุรินทร์ราชมงคล มีค่า 0.7200 ซึ่งหมายความว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นร้อยละ 72.00 แสดงว่านักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการสร้างชุดฝึกทักษะ มีกระบวนการสร้างหลายขั้นตอนเมื่อสร้างเสร็จแล้วต้องผ่านผู้เชี่ยวชาญ และตรวจสอบประเมินหาความสอดคล้องแล้วนำไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพและจากนั้นก็นำชุดฝึกทักษะ เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงมีผลต่อค่าดัชนีประสิทธิผล สรุปได้ว่านักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของ ชัยชนะรินทร์ ทัพบะเริง และคณะ (2565) ที่ได้รายงานศึกษาวิจัย ผลการใช้ชุดการสอนรายวิชาการงานอาชีพพื้นฐานงานเกษตร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปรางค์กู อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่พัฒนาขึ้นมามีค่าประสิทธิภาพของชุดการสอนมีค่าเท่ากับ 0.6415 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญศิริ หงส์งาม และคณะ (2566) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรายวิชาการงานอาชีพ โดยใช้กิจกรรมแนะแนว ตามหลักอิทธิบาท 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสามชุกรัตนโกธการาม จังหวัดสุพรรณบุรี ระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรายวิชาการงานอาชีพของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสามชุกรัตนโกธการาม จังหวัดสุพรรณบุรี ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมแนะแนว ตามหลักอิทธิบาท 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนจากการใช้ชุดฝึกทักษะ รายวิชาการงานอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุรินทร์ราชมงคล โดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากผู้วิจัย สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ สอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ ได้จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กิจกรรมการเรียนการสอนนั้น นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม บรรยายภาคการเรียนได้สอนให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน และระหว่างเรียนครูจะคอยดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิด จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ สมิทธา นพาลัย และคณะ (2565) ที่ได้รายงานผล ศึกษาวิจัย การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการงานอาชีพ เรื่องการเลือกซื้ออาหารและหลักการประกอบอาหาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์(E-book) กับการสอนแบบปกติ พบว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มการทดลอง มีค่า 36.91 คะแนน และกลุ่มควบคุม มีค่าเท่ากับ 34.30 คะแนน จึงสรุปได้ว่านักเรียนที่เรียนด้วยหนังสือการ อิเล็กทรอนิกส์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าหนังสือ วิธีการเรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของ นักสิทธิ์ ปัญญาใหญ่ และคณะ (2564) ที่ได้รายงานผล การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี หน่วยการเรียนรู้ จักจตุรกิจสร้างรายได้ใช้จ่ายอย่างประหยัดและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ “อยู่อย่างพอเพียง” โดยใช้การบันทึกรายรับ-รายจ่ายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี หน่วยการเรียนรู้ จักจตุรกิจสร้างรายได้ใช้จ่ายอย่างประหยัดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 ก่อนจะนำชุดฝึกทักษะไปใช้ในการเรียนการสอน ครูควรศึกษาวิธีการใช้ชุดฝึกทักษะให้เข้าใจ ถึงลำดับขั้นตอนการสอนให้ชัดเจนก่อน เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น

1.2 ครูควรอธิบายชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบก่อนล่วงหน้าเพื่อเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนไปปฏิบัติกิจกรรมชั่วโมงแรก และเน้นให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญของการช่วยเหลือกันในระบบกลุ่ม ความรับผิดชอบต่อตนเอง และความรับผิดชอบต่อกลุ่ม เพื่อเสริมสร้างทักษะการทำงานกระบวนการกลุ่ม

1.3 ครูควรจัดหาวัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอกับการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มของนักเรียน และควรเตรียมวัสดุอุปกรณ์สำรองไว้เมื่อวัสดุอุปกรณ์เกิดการชำรุดเสียหาย

1.4 การแบ่งกลุ่มในการปฏิบัติกิจกรรม ครูควรจัดนักเรียนแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ โดยคละเทศ คละเด็กเก้ง ปานกลาง และเด็กอ่อน ให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน และควรมีการจัดกลุ่มไว้ก่อนล่วงหน้าก่อนที่จะทำการเรียนการสอนเพื่อไม่ให้เสียเวลาในการแบ่งกลุ่ม และควรอธิบายบทบาทหน้าที่ให้กับนักเรียนทราบในการปฏิบัติงานกลุ่มและขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูผู้สอนควรดูแลช่วยเหลือ แนะนำนักเรียนเมื่อมีปัญหา คอยกระตุ้นให้กำลังใจ และควบคุมเรื่องเวลาและพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนาผล การสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ ในรายวิชาอื่น และในระดับชั้นอื่นด้วยเพื่อให้เกิดประโยชน์ แก่นักเรียนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2560)*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชัยนะรินทร์ ทับมะเร็ง, วรพรภักดิ์ ปัตถิยา และอัจฉรา บุญญา. (2565). ผลการใช้ชุดการสอนรายวิชาการงานอาชีพพื้นฐาน (งานเกษตร) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปรางค์กู๋ อำเภอบางบาล จังหวัดศรีสะเกษ. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*, 16(1), 28-39.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2537). “การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน”. *เอกสารการสอนชุดวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา หน่วยที่ 1 – 5*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2558). 80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (พิมพ์ครั้งที่6). พิษณุบาลนซ์ไซด์แอนปรีนตัง.
- ทิตนา แคมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีรู้ ประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่13). สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นกลีทิพย์ ปัญญาใหญ่ และชาตรี มณีโกศล. (2564). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี หน่วยการเรียนรู้ รู้จักธุรกิจสร้างรายได้ ใช้จ่ายอย่างประหยัดและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ “อยู่อย่างพอเพียง” โดยใช้การบันทึกรายรับ-รายจ่ายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. *วารสารบัณฑิตวิจัย JOURNAL OF GRADUATE RESEARCH*, 11(2), 137-148.

- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2544). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. สถาบันราชภัฏพระนคร. เพ็ญศิริ หงส์งาม, พระครูปลัดมารุต วรมงคล และชาติชาย พิทักษ์ธนาคม. (2566). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้รายวิชาการงานอาชีพ โดยใช้กิจกรรมแนะแนว ตามหลักทฤษฎีบท 4 ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสามชุกรัตนโกศลาราม จังหวัดสุพรรณบุรี*. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- โรงเรียนสุรินทร์ราชมงคล. (2565). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการงานอาชีพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. โรงเรียนสุรินทร์ราชมงคล อำเภอเมืองสุรินทร์*.
- ศุภวิษา ยาทอง, ดุรงค์ฤทธิ์ เอกวงษา และชัชชนะรินทร์ ทับมะเริง. (2567). *ผลของการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ รายวิชาการงาน อาชีพ เรื่องงานช่างพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรามวิทยา รังษังคลาภิเษก จังหวัดสุรินทร์*. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 9(2), 2213-2223.
- สกล โกมลศรี, เจริญวิทย์ สมพงษ์ธรรม, อำไพ สวัสดิ์ราช และประสิทธิ์ นิมจินดา. (2564). *การศึกษาผลจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี (งานประดิษฐ์) เรื่องงานประดิษฐ์แสนสนุกโดยใช้ชุดฝึกทักษะประกอบการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 6(2), 251 – 252.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สมิหลา นพาลัย และกรวิภา สรรพกิจงานง. (2565). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการงานอาชีพ เรื่องการเลือกซื้ออาหารและหลักการประกอบอาหาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) กับการสอนแบบปกติ. วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 5(14), 72-80.

สุวัฒน์ นิยมคำ. (2531). ทฤษฎีและทางปฏิบัติในการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้. เจเนอรัลบุ๊กเซ็นเตอร์.

Author

Asst. Prof. Chainarin Tubmarerng
Department of Assistant professor Agriculture
Faculty of Agriculture and Agriculture Industry
Surindra Rajabhat University
186 Moo 1, Surin-Prasat Road Nok Mueang Sub-district,
Mueang Surin District, Surin Province 32000
Tel: 095-296-1544 E-mail: chainarin42@gmail.com

Miss. Chonlada Wanno
Bachelor of Education Program in Agriculture,
Faculty of Agriculture and Agriculture Industry
Surindra Rajabhat University
377/1 Moo 1, Nongwaeng Sub-district,
Lahansai District, Buriram Province 31170
Tel : 062-986-8072 E-mail : chonladawamno448@gmail.com

Miss. Utaiwadee Chunangrong

Bachelor of Education Program in Agriculture,
Faculty of Agriculture and Agriculture Industry
Surindra Rajabhat University

675/1 Moo 1, Nongwaeng Sub-district,
Lahansai District, Buriram Province 31170
Tel : 093-092-7921 E-mail : uctoi555@gmail.com

Mr. Thanachai Rueangkesom

Bachelor of Education Program in Agriculture,
Faculty of Agriculture and Agriculture Industry
Surindra Rajabhat University

192 Moo 1, Choknasam Sub-district,
Prasat District, Surin Province 32140
Tel : 097-141-1217 E-mail : Thananchai29032002@gmail.com